

Ք Ա Ռ Ե Ա Կ Ն Ե Ր

Կեանքը ունի մի քանի օրերն իր պայծառ,
Մեր վիճերուն վրայ կամար ոսկեղեն,
Ինչպէ՞ս առնել բայց բաժինը արդար
Իր ձեռքին բաժնած հոծ բարիքներէն:

Պարնան մեղմասոյր զեփիւն զովագին,
Համը ամառուան ծովին ու միջին,
Հիւանդ նուագը ոսկի աշունին
Երբեք չես կրնար վայլել միասին:

Հրնուանքը մաքուր սրին մանկական,
Խանդն ու ախունը սարիքի պարման,
Փորձառութիւնը սարէցին խոհուն
Վայլել նոյն ասէն չկրնաս պիտ' դուն:

Մայրական սիրով ջերմացած բոյնին
Շունչը, մենութիւնն ամուրիի խուլին,
Միսքիք հրապոյրն աղօթարանին
Զէ՛ր սրած մեզի վայլել միասին:

Հարուսին սրած յարգանքն ու պատիւ,
Վնիս խղմմանն հեղ շինականին,
Անդորրութիւնը մեղսագրէն սրին,
Վայլել միասին սրուէր մեզ իցի՛ւ:

Մարդերը սիրել սիրով հաւասար,
Նոյն ասէն սիրուիլ մարդերէն բոլոր,
Զոյգ բեւեռներու վրայ հակադիր
Կենալու նման իդձ մըն է պատիր:

1988

Ք. ՀԱՐՏՍՐ